

изложение върху демографското състояние на населението и градското развитие на Балканите през XIX в.”⁴⁸

Н. Тодоров изрично указва, че първото общо преброяване на населението на Османската империя е направено през 1831 г., - но с фискални цели. Тъкмо и поради това то не отразява точния брой на населението. Освен това, то не се основава на единни признаци, по които е трябвало да се извърши. “Основното деление на населението почива на верския признак, което пречи да се установи народностната структура.”⁴⁹ Заедно с това, “Трудно е да се установи доколко подвижните групи като юруци, власи и др. са включени в преброяването”.⁵⁰ А това, както се подразбира, засяга пряко обект-предмета на моето изследване (циганите на Балканите), тъй като, както бе вече казано, една неопределена по брой маса цигани по онова време води чергарски начин на живот. Независимо от всичко това, Н. Тодоров успява да поднесе на читателя крайно интересни данни, част от които имат отношение към третирания тук проблем.

Население на Балканите според преброяването от 1831 г.

Вилаети	Население по мъжки пол						
	християни	мюсюлмани	цигани	евреи	арменци	други	общо
Дунавски	306 534	159 308	11 603	417	-	-	477 862
Одрински	247 666	158 249	11 298	2188	1787	593	427 721
Солунски	127 200	100 249	7 047	5 915	-	-	240 411
Битолски	120 582	81 736	4 682	1163	24	35	208 222
Босненски ⁵¹	263 587	175 177	4 640	1074	-	-	444 478
Общо:	1 065 569	674 270	39 270	10 697	1811	628	1 792 694

Тези данни, както бе вече казано, не отразяват действителния брой население на Балканите, тъй като визират само мъжкото население, и то само облагаемото, докато значителна част от необлагаемото не се взема предвид. Както отбелязва и самият Н. Тодоров, “В таблиците на съвременни-

⁴⁸ Пос. съч., с. 295.

⁴⁹ Н. Тодоров. Цит. съч., с. 295.

⁵⁰ Пак там, с. 296.

⁵¹ Данните се отнасят за 1851 г.